

4873 $\frac{1}{4}$ 32: 2. (sidste) Beh. af F. t. Rigsdagsbesl. vedr. Konv. ang. en ugøntl. Hviledag m. v. 4874

Socialministeren (Steinke): Herved beklager jeg for Offentlighedens Aasyn at maatte opgive det ærede Medlem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)

vedtoges med 68 Stemmer mod 47.

Formanden: Der vil nu blive givet Landstinget Meddelelse om denne Vedtagelse.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af mindre Landbrug.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2301).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Larsen [Bjerre]): Som det fremgaar af Betænkningen, er det ikke lykkedes at opnaa Enighed i Udvalget. Jeg beklager dette og forstaar i Grunden ikke Mindretalspartiernes Stilling i denne Sag. Regeringspartierne har strakt sig meget vidt, idet vi har stillet et Ændringsforslag til § 3, hvilket Ændringsforslag svarede til § 3 i Lov Nr. 132 af 15. April 1930 om Foranstaltninger til Fremme af Udstykningen i de sønderjydske Landsdele. Denne Paragraf indeholder den Bestemmelse, at en Parcelkøber, hvis han ønsker det, kan faa Jorden overladt efter Reglerne i den saakaldte gamle Husmandslov, dog at der af Jordfonden ydes de Laan, hvis Udredelse efter de nævnte Love paahviler Statskassen eller Stats-Laanefonden, og i saadanne Tilfælde skal Købesummen beregnes efter den af Jordfonden betalte Pris for Jorden og Fondens Udgifter til Grundforbedringer og Vejanlæg.

Vi fra vor Side mente, at vi til dette 1-aarige Forslag, der her foreligger, kunde række Haanden ud for dog at faa Gang i Udstykningen. Jeg vil gerne indrømme, at

jeg ser saaledes paa Udstykningen og Jordlovgivningen, at den ogsaa under de i Øjeblikket for Landbruget vanskelige Forhold har sin Værdi dels som Kriseforanstaltning for Jordsælgere, som derved har Mulighed for at faa deres Forhold stabiliseret, dels — og nok saa meget — som Foranstaltning til Løsning af Jordlovgivningens egentlige Opgave: at skabe nye Hjem og nyt Virke. I en Tid som den, vi for Øjeblikket gennemlever, er der saa gode Startbetingelser, som ikke er kendt i en meget lang Aarrække, og Starten og de Udgifter, som følger dermed, er af stor Betydning; under Forhold som de nuværende vil det i mange Tilfælde præge sin Mand hele Livet igennem, hans Dispositioner vil være mere forsigtige, mere afklarede, og han vil vistnok ofte grundfæste sin Økonomi paa en anden Maade end de, der har haft Medbør op gennem Tiderne.

At Efterspørgselen efter Husmandsbrug selv med den Situation, vi har i Øjeblikket, kan være noget forskellig i Landets forskellige Egne, er givet, men jeg kender i alt Fald Egne, hvor der selv under de herskende Lavkonjunkturer er god Mulighed for at oprette nye Brug, idet der er dygtige unge Mennesker, som ikke er bange for selv i den nuværende Situation at gøre en Indsats. Nu kan imidlertid baade disse unge og de, som gerne vil sælge Jord for derved bedre at faa ordnet deres økonomiske Forhold, kige i Vejviseren efter Jordloven. Regeringspartierne har strakt Haanden frem for om muligt at naa et Resultat, men Mindretallet har det i denne Sag som den standhaftige Tinsoldat: Her staar vi, og her viger vi ikke fra! Da Sagen formede sig saaledes, tog Regeringspartierne det Ændringsforslag tilbage, jeg lige har omtalt, og vi indstiller derfor Lovforslaget til Vedtagelse i uændret Form.

Mindretallet udtaler i Betænkningen:

„Naar det ikke har været muligt at naa til Enighed, skyldes dette Regeringspartiernes Fastholden ved Kravet om Baandlæggelse af stadig større Jordarealer i offentligt Eje, og at Flertallet ikke har ønsket nogen Forhandling efter de Retningslinier, der fremgaar af Oppositionspartiernes Stilling til Sagen, saaledes som den er klarlagt gennem de senere Aars Forhandlinger, og ej heller har ønsket nogen Forhandling om det fra Landstinget oversendte Lovforslag.“